

استعاره‌های پنهانی پیکر انسان در «سهراب»

گالری سهراب این روزها میزبان مجسمه‌های فاطمه امدادیان است. بیشتر مجسمه‌های ارائه شده در این نمایشگاه از چوب ساخته شده. امدادیان با نوع انحنایها و صیقل دادن چوب، بخوبی توانسته حس زنانه را در آثارش منتقل کند، با اینکه در کنار این انحنایها، خطوط تیز و برنده روی چوب تراش داده شده، اما از لطافت حسی و بصری آثار نمی‌کاهد. مجسمه‌های این هنرمند، فضای ساده شده‌ای از فیگوراتیو هستند؛ زن‌ها و مردهایی که به شکل خیلی کلی و در نهایت

سادگی تراش خورده‌اند، به گونه‌ای که انگار می‌خواهند از زمین کنده شوند و به بالا بروند. متأسفانه به دلیل کوچکی فضای گالری، نوع چیدمان مجسمه‌ها به گونه‌ای است که نمی‌توان دور آنها چرخید و با تأمل و تفکر با مجسمه‌ها روبرو شد. همان طور که می‌دانیم از خصوصیات مجسمه این است که مخاطب بتواند دور اثر بچرخد و از هر زاویه‌ای که می‌خواهد، آن حجم را مشاهده کند. همچنین

مجسمه‌های امدادیان با اینکه فضای شخصی خودش را دارد اما به دلیل انحنایها داده شده روی چوب، بیننده را یاد آثار «هنری مور» مجسمه ساز انگلیسی قرن بیستم می‌اندازد. امدادیان متولد ۱۳۳۴ تبریز و فارغ‌التحصیل هنرستان هنرهای زیبای تهران و دانشکده هنرهای تزئینی (دانشکده هنر) در رشته مجسمه‌سازی است. او با اینکه مقام‌های متعددی در دوسالانه‌ها و بی‌ینال‌های بین‌المللی به دست آورده، اما هنرمندی آرام و بی‌حاشیه است.

جالب است بدانیم مجسمه زندگی اثر فاطمه امدادیان که در سال ۱۳۸۵ در خانه هنرمندان ایران تهران نصب شده بود، در بهار سال ۱۳۸۹، به همراه ۱۱ مجسمه دیگر از سطح شهر تهران، دزدیده شد. تاکنون هیچ رد یا سرخی از مجسمه‌های دزدیده شده پایتخت به دست نیامده است. این نمایشگاه که عنوانش «استعاره‌های پنهانی پیکر انسان» است، تا ۲۲ دی ماه ادامه دارد.

کلیله و دمنه سیاه و سفید در ویستا

طراحی‌هایی از مهدی حسینی در گالری ویستا به نمایش درآمده. در این نمایشگاه ۴۰ طرح از داستان‌های کلیله و دمنه به تصویر کشیده شده که برداشت‌های وی از داستان‌ها را نمایش می‌دهد. داستان‌های کلیله و دمنه همیشه مورد توجه هنرمندان بوده تا آنجا که در دوره‌ها و مکتب‌های مختلف نگارگری ایران، شاهد خلق تصاویری از این داستان‌ها هستیم. طراحی‌های ارائه شده در این نمایشگاه ابعاد کوچکی معادل ۳۵ در ۵۰ سانت دارند و با مداد روی کاغذ کار شده‌اند. به گفته خود هنرمند، طراحی‌هایش نگاهی معاصر دارند و در این کارها جنبه روایی داستان‌های کلیله و دمنه حفظ شده است و می‌توان گفت کل طراحی‌ها حالتی روایی دارند: «این کتاب مانند شاهنامه، گلستان و بسیاری از کتاب‌های ادبیات کلاسیک ما دارای مجموعه‌ای غنی از تصویر است، این متون سرشار از نور و فضا هستند و نوع بیان الهام بخشی نیز برای ما که در دوران معاصر

زندگی می‌کنیم دارند.» اما برای بیننده این سؤال پیش می‌آید که چرا این قدر طراحی‌ها بی‌رنگ‌اند و قصه‌ای که حال و هوای پر جنب و جوش حیوانات را دارد و از زبان آنها روایت می‌شود، در زمینه‌ای اینقدر سرد و بی‌روح در جریان است. روح خط و تیرگی و روشنی در کار بسیار کم‌رنگ است و در جایی حوصله مخاطب سر می‌رود. بهنام کامرانی درباره این نمایشگاه گفته: «در بازخوانی امروزی از کلیله و دمنه، این سؤال مطرح می‌شود که چگونه می‌توان دوباره به جهان شگفت زمین و طبیعت بازگشت؟ کلیله و دمنه با طراحی‌های مهدی حسینی، گذاری است به تاریخ، تعمقی است دوباره به حکایات و اهمیت موجودات زنده، آن هم با ساده‌ترین وسیله تصویری و یادآوری پر اهمیتی است برای اندیشه به فردا.» این نمایشگاه تا ۲۵ دی ماه ادامه دارد.

خبر هفته

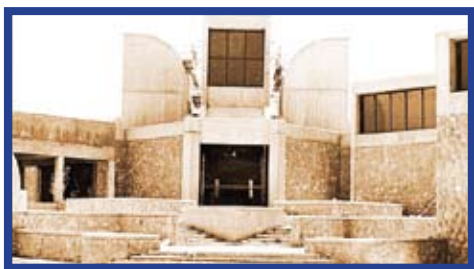
آغاز به کار
کانون موسیقی معاصر

کانون موسیقی معاصر با تمرکز بر اجرا و معرفی رویکردهای نوین موسیقی در ایران و جهان برای تبادل تجربیات و اندیشه‌های هنرمندان این حوزه در محل موزه هنرهای معاصر تهران تأسیس شد.

کانون موسیقی معاصر فرصتی است برای تبادل تجربیات ارزشمند و خلاق افراد و جوامع، اندیشه‌ها و سنت‌های عالی و پویا، گفت‌وگوهای تخصصی و تولیدات موسیقایی و شیوه‌های گوناگون ارتباط و چه جایی بهتر از موزه هنرهای معاصر تهران. مکانی که یادآور گنجینه عظیم فرهنگی و هنری هنرمندان معاصر ایرانی و خارجی است و نامش یادآور فعالیت‌ها و تجربیات فرهنگی در دنیای معاصر است.

شناخت و معرفی رویکردهای نوین موسیقی در ایران و جهان از طریق برگزاری رویدادهای هنری و برگزاری نشست‌های علمی و پژوهشی، ارتقای سطح دانش عمومی و تخصصی در حوزه موسیقی معاصر از طریق برگزاری کارگاه‌های آموزشی، چاپ و نشر مقالات و راه‌اندازی کتابخانه تخصصی، حمایت از آهنگسازان و هنرمندان فعال در عرصه موسیقی معاصر از طریق فعالیت‌های کانون و تعامل با مراکز فرهنگی و هنری بین‌المللی و ایجاد زمینه‌های مناسب برای تبادل تجربیات و اندیشه‌های هنرمندان در این حوزه از مهمترین اهداف کانون موسیقی معاصر ذکر شده است.

کانون موسیقی معاصر با تعامل و همکاری با مراکز تخصصی و آموزشی و بنیادهای فرهنگی سعی در گسترش فعالیت‌های خود خواهد داشت. تاکنون مرکز موسیقی نوین اسپکترو در لهستان یکی از همکاران بین‌المللی برای گسترش روابط فرهنگی در کانون است.

قاب هفته

چهار فصل کیارستمی
در بوم

منتخبی از ۳۰ سال عکاسی عباس کیارستمی، کارگردان بوم ایرانی، با نمایش ۲۹ عکس در شش مجموعه و یک ویدئو با عنوان «چهار فصل» در گالری بوم به نمایش درآمده است. این شش مجموعه عبارت است از سفیدبری، راه‌ها، مهتاب، درها و یادها، دیوار و پنجره رو به حیات، که ویدئوآرت چهار دقیقه‌ای «اسب‌ها» از مجموعه ۲۴ فریم آنها را همراهی می‌کند.

علیرضا سمیع‌آذر، مدرس تاریخ هنر معاصر درباره این آثار گفته: «هیافت هنری کیارستمی انتزاعی کردن پدیدارهای طبیعت و جهان پیرامونی و درواقع نوعی آشنایی زدایی از آنهاست، به طوری که مخاطب خیلی زود درمی‌یابد که مضمون اصلی هنر او، نه جلوه ظاهری و زیبایی‌شناختی برف، باران، راه، در و دیوار، بلکه مفاهیمی ذهنی در ورای آنهاست. تصویر ظاهراً ساده ولی عمیقاً کنایه‌ای او براحتی از جذابیت‌های بصری و جنبه‌های شاعرانه عبور کرده و در دنیای نمادین حکمت و معنا سیر می‌کند. ترکیب‌های خالص و پالایش یافته وی بیننده را به لایه‌های پنهان اشارات و دلالت‌ها سوق داده تا از این طریق او را با مفاهیم پیچیده و متباینی همچون بودن یا نبودن، واقعیت یا توهم، حضور یا فقدان و ذهنی یا عینی رویاروی سازد. از این منظر اگر در پی ردپای کیارستمی در آثارش باشیم، باید او را در عمق پنهان اثر و نه سطح ساده و آشکار آن، جست‌وجو کنیم...» این نمایشگاه تا ۲۷ اسفندماه ادامه دارد.

زنانی میان امروز و دیروز
در گالری سیحون

نقاشی‌های سولماز توحیدلو با عنوان «بهار طولانی شده است» این روزها در گالری سیحون به نمایش گذاشته شده است.

موضوع تابلوهای این نقاش، همه زن هستند، زن‌هایی که در فضای ناشناسی قرار دارند، انگار نه زمان مهم است نه فضا و نه مکان. کل زن‌ها با نقوش گل‌ها تزئین شده‌اند، از صورت و دست‌ها گرفته تا پیراهن آنها. وی با بهره‌گیری از الهام‌های نقاشی گل و سرغ دوره قاجار، عناصر تذهیب، اسلیمی‌ها و در جایی هم خط، به گونه‌ای شاید می‌خواسته میان زن امروز در جامعه مدرن، با سنت‌های گذشته‌ای نه چندان دور پیوندی بیابد یا جست‌وجو کند. با وجود عنوانی که برای نمایشگاه انتخاب شده، یعنی «بهار طولانی شده است»، اما شاید مخاطب هیچ نشانه‌ای از بهار در آثار نبیند، زیرا این گل و مرغ‌های نقش زده روی فیگورها، بیشتر اثر را یک فضای دکوراتیو و تزئینی کرده تا اینکه پیام‌آوری از بهار و سرسبزی و طولانی شدن آن باشد. مریم بیگ مرادی، نقاش، درباره آثار توحیدلو گفته است: «در آثار جدید سولماز توحیدلو با نقاشی‌هایی روبه‌رو هستیم که تجربه‌های متفاوت و نویی از هویت زنانه را به نمایش می‌گذارند. اگر به پیشینه هنری این هنرمند نظری بیندازیم، خواهیم دید که زن همواره موضوع اصلی کارهای او بوده و به شکلی از زبان او سخن گفته شده است؛ در نقاشی‌های این نمایشگاه زنان در تلاش برای یافتن زیبایی و آشتی و انس بیشتر با زندگی و محیط پیرامونشان به تصویر کشیده شده‌اند. شاید این زنان با گذر از تلخی‌های گذشته موفق به یافتن زیبایی و امید و نو هستند که آنها را با محیط پیرامونشان آشتی می‌دهد.» این نمایشگاه تا ۲۳ دی ماه دایر خواهد بود.

